

ΘΥΜΙΑΜΑ

«Θυμιάμα Σοι προσφέρομεν, Χριστέ ὁ Θεός ἡμῶν, εἰς ὁσμὴν εὐωδίας πνευματικῆς»

Ἑβδομαδιαῖο περιοδικό • Ἀριθμ. φύλ. 81

25 Νοεμβρίου 2018

Συντάκτης: Ἐπίσκοπος Ἱερραίας

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΓΟΡΤΥΝΟΣ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΟΠΟΛΕΩΣ

ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΓ' ΛΟΥΚΑ ΤΑ ΛΑΘΗ ΤΟΥ ΑΡΧΟΝΤΟΣ ΙΟΥΔΑΙΟΥ

1. Στό σημερινό ταπεινό μου κήρυγμα, ἄδελφοί χριστιανοί, θά σᾶς μιλήσω γιά τά λάθη, ὅπως τά νομίζω, πού ἔκανε ὁ ἄνθρωπος τῆς σημερινῆς εὐαγγελικῆς περικοπῆς, ὁ ὁποῖος ἦταν ἄρχοντας τῆς Συναγωγῆς, ὅπως ὑποθέτουν οἱ ἐρμηνευτές (βλ. στίχ. 18). Ὁ ἄνθρωπος αὐτός πλησίασε τόν Χριστό καί τόν ἐρώτησε γιά ἓνα σοβαρό καί ὠραῖο θέμα: «Τί νά κάνω – τοῦ εἶπε – γιά νά κερδίσω τήν αἰώνια ζωή;». Ὁραῖο ἐρώτημα, ἄδελφοί, πού πρέπει νά γίνεῖ καί ἐνδιαφέρον θέμα ὅλων μας. «Τί νά κάνουμε γιά νά σωθεῖ ἡ ψυχὴ μας, γιά νά κερδίσουμε τόν παράδεισο;»! Ἀλλά τό εἶπε στό Χριστό μέ εἰλικρίνεια ὁ ἄνθρωπος αὐτός τό ἐρωτημά του ἢ τό εἶπε ὑποκριτικά, γιά νά παραστήσει τόν καλό καί τόν εὐσεβή; Ἀπό ὅ,τι φαίνεται παρακάτω, δέν μίλησε μέ εἰλικρίνεια στό Χριστό ὁ ἄνθρωπος αὐτός. Γιατί ἂν πραγματικά ποθοῦσε τήν αἰώνια ζωή, ὅταν ὁ Χριστός τοῦ εἶπε τί πρέπει νά κάνει, θά τά ἔδινε ὅλα, θά ὑπήκουε σ' αὐτό πού τοῦ εἶπε ὁ Χριστός νά κάνει, γιά νά πετύχει αὐτό πού ἠθελε. Δέν βλέπουμε ὅμως νά ἐνήργησε ἔτσι, ἀλλά ἀντίθετα ἔφυγε ἀπό τόν Χριστό, ὅταν τοῦ εἶπε νά θυσιάσει αὐτό πού ἀγαποῦσε. Καί μάλιστα ἔφυγε «περίλυπος». Αὐτό ἦταν τό πρῶτο λάθος τοῦ ἀνθρώπου, γιά τόν ὁποῖον μᾶς μίλησε σήμερα τό Εὐαγγέλιο. Δέν μίλησε μέ εἰλικρίνεια. Πόσες φορές συμβαίνει αὐτό σέ ὅλους μας, ἀγαπητοί μου!... Διότι παρουσιαζόμαστε ὅτι ἐπιθυμοῦμε καλά καί σπουδαῖα πράγματα καί λέγουμε πολλά καί μεγάλα λόγια, χωρίς ὅμως νά ὑπολογίσουμε τό τί «κοστίζει» ἀπό ἐμᾶς αὐτό πού λέμε καί τό ὁποῖο δέν εἴμαστε ἔτοιμοι νά τό δώσουμε.

2. Ἀλλά ὁ ἄνθρωπος, γιά τόν ὁποῖο μιλάμε, ἄδελφοί, ἔκανε καί ἄλλη ἀνειλικρίνεια, γιά τήν ὁποία τόν παρετήρησε ὁ Χριστός. Τί πίστευε ὁ ἄρχοντας αὐτός τῆς Συναγωγῆς γιά τόν Χριστό; Τόν πίστευε γιά ἄνθρωπο, γιά ἓνα διδάσκαλο, ἓνα ραββί, τοῦ Ἰσραήλ. Ἐνῶ λοιπόν πίστευε τόν Χριστό γιά ἄνθρωπο, ὅμως, ὅταν τόν πλησίασε τόν προσφώνησε ὡς Θεό! Τόν εἶπε «Ἀγαθόν», προσφώνηση, πού, ὅπως φαίνεται καί ἀπό τήν Παλαιά Διαθήκη, ἀποδίδεται στό Θεό. Σημαίνει τόν ἔχοντα ἀπόλυτη ἀγιότητα, πού μόνον ὁ Θεός ἔχει. Γι' αὐτό καί ὁ Χριστός, ἐπειδὴ ἄλλο πίστευε γι' Αὐτόν καί ἄλλο εἶπε, τόν παρετήρησε λέγοντάς του: «*Τί μέ λέγεις, ἀγαθόν; Οὐδεὶς ἀγαθός, εἰ μὴ εἷς, ὁ Θεός!*»! Καί βεβαίως ὁ Χριστός, σάν Θεός πού εἶναι, εἶναι καί λέγεται «ἀγαθός». Ἀλλά γιά τόν Ἰουδαῖο ἄρχοντα, πού δέν πίστευε τόν Χριστό γιά Θεό, ἦταν ἀσυνέπεια, ἦταν ἀνειλικρίνεια νά τόν λέγει «ἀγαθός». Αὐτό διδάσκει σέ μᾶς νά μὴν λέγουμε σέ ἀνθρώπους λόγια καί τίτλους πού ταιριάζουν στόν Θεό. Νά μὴν λέμε γιά παράδειγμα γιά ἓνα μορφωμένο ἄνθρωπο ὅτι εἶναι «πάνσοφος», οὔτε γιά ἓνα δυνατό ὅτι εἶναι «παντοδύναμος». Γι' αὐτό ἡ Ἐκκλησία καί τά βαπτιστικά ὀνόματα πρὸς τιμὴν τοῦ Χριστοῦ καί τῆς Παναγίας τά παρήλλαξε, γιά νά μὴν ἀποδίδονται σέ μᾶς τούς ἀνθρώπους, ὅπως ἀκριβῶς εἶναι. Ἔτσι, ὅταν βαπτίζουμε ἓνα παιδάκι καί θέλουμε νά τοῦ δώσουμε τό ὄνομα τοῦ Χριστοῦ δέν τό ὀνομάζουμε «Χριστό», ἀλλά «Χρήστο», ἀναβιβάζοντας τόν τόνο. Καί δέν γράφουμε τό ὄνομα αὐτό μέ «ἰώτα», ἀλλά «ἦτα», γιά νά διακριθεῖ ἀπό τό Πρόσωπο τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ. Καί ὅταν πάλι βαπτίζουμε ἓνα κοριτσάκι καί θέλουμε νά ἔχει τό ὄνομα τῆς Παναγίας, τό ὀνομάζουμε «Παναγιώτα» ἢ «Παναγούλα», ἀκριβῶς γιά νά ἀποφύγουμε νά δώσουμε σέ κοινό ἄνθρωπο τήν θεϊκή προσφώνηση τῆς Κυρίας Θεοτόκου.

3. Πλησίασε, λοιπόν, ὁ ἄνθρωπος τῆς εὐαγγελικῆς περικοπῆς μας τόν Χριστό καί τόν ἠρώτησε τί πρέπει νά κάνει γιά νά κερδίσει τήν αἰώνια ζωή! Καί ὁ Χριστός τοῦ εἶπε νά τηρεῖ τίς ἐντολές. Χριστιανοί μου, ναί! Ὁ Θεός ἔδωσε ἐντολές καί πρέπει νά τίς τηροῦμε, νά τίς

έφαρμόζουμε, γιά νά σωθούμε. Δέν άρκει μόνον ή πίστη γιά τήν σωτηρία μας, αλλά καί ή τήρηση τών έντολών. "Ετσι μäs διδάσκουν οί άγιοι Πατέρες καί έπιμένει σ' αυτό ό Συμεών ό Νέος Θεολόγος στόν Ζ' Κατηχητικό του λόγο. Συγκεκριμένα, στην εύαγγελική περικοπή πού άκούσαμε, είπε ό Χριστός στόν έρωτώντα άνθρωπο τίς έντολές πού πρέπει νά τηρήσει. Τό «μή μηχεύσης, μή φονεύσης, μή κλέψης, μή ψευδομαρτυρήσης, τίμα τόν πατέρα σου καί τήν μητέρα σου».

"Όταν άκουσε αυτά από τόν Χριστό τά λόγια αυτά ό 'Ιουδαίος άρχοντας του είπε μέ κάποιον θάρρος, πού έκρυβε ύπερηφάνεια: «*Όλα αυτά τά τήρησα από μικρό παιδί!*» «*Ταύτα πάντα έφυλαξάμην έκ νεότητός μου!*» Δέν απήντησε καλά, χριστιανοί μου, ό άρχοντας τής Συναγωγής. Καί αυτό άποτελεί τό άλλο λάθος του. Δέν μιλάνε έτσι, σάν κι' αυτόν, οί ταπεινοί άνθρωποι. Μου φαίνεται, σάν νά είπε στόν Χριστό: «Δάσκαλε, αυτά πού μου λές γιά μένα είναι παιχνιδάκια. Έγώ είμαι καλός από μικρός. Πές μου, Δάσκαλε, κάτι δυσκολότερο καί βαρύτερο!» "Όχι, δέν μιλάνε έτσι, ξαναλέγω, οί ταπεινοί άνθρωποι. Ένας καλός χριστιανός από σäs θά έλεγε: «Χριστέ μου, έγώ είμαι αδύναμος άνθρωπος, είμαι άμαρτωλός, αλλά μέ τήν Χάρη σου φυλάχθηκα από τά πονηρά καί δέν άμάρτησα. "Ετσι θέλω νά ζώ καί από έδω καί πέρα. Νά μου δίνεις, Χριστέ μου, τήν Χάρη Σου πάντοτε, γιά νά μήν πέσω στην άμαρτία!" Ετσι μιλάνε οί ταπεινοί καί πραγματικά προσευμένοι χριστιανοί! 'Ο άνθρωπος του Εύαγγελίου θά πιστευε ότι τά πέτυχε όλα, ότι είναι τέλειος καί δέν ύπάρχει τίποτε άλλο πού δέν τό έχει πετύχει. Αυτό τό νόημα έχει στην συνέχεια ό λόγος του στό Χριστό όπως τό διαβάζουμε στό κατά Ματθαίον Εύαγγέλιο: «*Τί έτι ύστερώ;*», είπε στό Χριστό. Μου λείπει τίποτε άκόμη; Δέν μου λείπει! Καί ό Χριστός μας, σ' αυτόν, πού ζητούσε νά φτάσει τάχα στά ύψη τής αγιότητας, του είπε τί του λείπει, τί άκόμη πρέπει νά κάνει γιά νά γίνει τέλειος, αν τό θέλει πραγματικά: Του είπε νά πουλήσει όσα έχει – καί είχε πολλά, πάρα πολλά, «*ήν πλούσιος σφόδρα*» – νά τά πουλήσει λοιπόν όλα καί νά τά δώσει στους πτωχούς καί νά γίνει μαθητής καί άκόλουθός Του. 'Ο πάμπλουτος άρχοντας τής Συναγωγής 'Ιουδαίος, σάν άκουσε αυτά τά λόγια του Χριστού, βουβάθηκε, «*περίλυπος έγένετο*», λέγει τό κείμενο. 'Ο Χριστός, χριστιανοί μου, άποκάλυψε στόν άνθρωπο αυτόν τό καρκίνωμά του, πού ήταν ή πλεονεξία του καί ή φιλαργυρία του. Καί αν πραγματικά λαχταρούσε τήν αιώνιο ζωή, γιά τήν όποία μίλησε από τήν αρχή στόν Χριστό, θά έπρεπε νά τό κάνει αυτό πού του είπε ό «άγαθός Διδάσκαλος», όπως τόν προσφώνησε. Ένας σημερινός χριστιανός, πού πραγματικά έπιθυμούσε τήν σωτηρία του καί νά άπολαύσει τόν παράδεισο, θά έλεγε: «Χριστέ μου, χίλια εύχαριστώ, πού μου φανέρωσες τό πάθος μου καί μου είπες τί πρέπει νά κάνω γιά νά σωθώ. Ναι, Χριστέ μου, θέλω πραγματικά νά σωθώ καί νά είμαι στόν Παράδεισο μαζί Σου γιά πάντα. Γι' αυτό όλα θά τά δώσω, άρκει νά κερδίσω Έσένα καί τήν Βασιλεία Σου, Δός μου τήν Χάρη σου νά τό κάνω».

4. Άδελφοί μου Χριστιανοί! 'Ο άρχοντας άνθρωπος του σημερινού Εύαγγελίου ως πάθος του, πού τόν έμπόδισε νά σωθεί, είχε τήν φιλαργυρία, τήν πλεονεξία. Έμείς, αν δέν έχουμε αυτό τό πάθος, έχουμε κάποιο άλλο πάθος. Μήν προτιμήσουμε τήν ήδονή του πάθους μας από τόν Παράδεισο, από τήν αιώνια ζωή. Βέβαια δέν είναι εύκολο νά νικήσουμε έμείς οί έμπαθείς τά άμαρτωλά μας πάθη. Άλλά στό τέλος του Εύαγγελίου άκούσαμε σήμερα τόν Χριστό νά μäs λέει: «*Τά αδύνατα παρά άνθρωποις, δυνατά παρά τω Θεω έστίν*». Δηλαδή: «Τά αδύνατα από τόν αδύναμο άνθρωπο, είναι δυνατά από αυτόν μέ τήν Χάρη του Θεού. "Ας ζητάμε, λοιπόν, άδελφοί, τήν Χάρη του Θεού νά νικήσουμε ό καθένας μας τά άμαρτωλά μας πάθη, γιά νά γίνουμε κληρονόμοι τής Βασιλείας τών Ούρανών, τής αιώνιας ζωής. ΑΜΗΝ.

Μέ πολλές εύχές,
† 'Ο Μητροπολίτης Γόρτυνος καί Μεγαλοπόλεως 'Ιερεμίας